

1. Den ädla lilje-blad, Som är
 förnöjd och glad, Gif mig en kärlig
 min Så ock ett glas skönt vin.
 2. Min bön för dig jag sen,
 Utas en kärlek ren, Vill lägga för
 din fot Så får min kärlek bot.
 3. Min flicka skänck då mig,
 Ditt hjerta gladelig, Så kan jag
 med dig nöjd, Så lefwa i all fröjd.
 4. Skänck mig din gunst och
 tro, Så får mitt hjerta ro; Jag
 mera ej begär, An att du trogen är.
 5. För din person allen, Så
 är min kärlek ren; Gör så mot mig
 igen Så blifwer du min wän.
 6. Uti ditt tidesfördrif, War
 intet positif, Ack mena med mig
 wäl, Ack tänk uppå din träl.
 7. Jag önskar dig till slut,
 Hwar timma och minut, Utas min
 hjertans grund, En nöjsam lefnads
 stund.

1. Den ädla lilje-blad, Som är
 förnöjd och glad, Gif mig en kärlig
 min Så ock ett glas skönt vin.
 2. Min bön för dig jag sen,
 Utas en kärlek ren, Vill lägga för
 din fot Så får min kärlek bot.
 3. Min flicka skänck då mig,
 Ditt hjerta gladelig, Så kan jag
 med dig nöjd, Så lefwa i all fröjd.
 4. Skänck mig din gunst och
 tro, Så får mitt hjerta ro; Jag
 mera ej begär, An att du trogen är.
 5. För din person allen, Så
 är min kärlek ren; Gör så mot mig
 igen Så blifwer du min wän.
 6. Uti ditt tidesfördrif, War
 intet positif, Ack mena med mig
 wäl, Ack tänk uppå din träl.
 7. Jag önskar dig till slut,
 Hwar timma och minut, Utas min
 hjertans grund, En nöjsam lefnads
 stund.

:vaduq na

1. Den ädla lilje-blad, Som är
 förnöjd och glad, Gif mig en kärlig
 min Så ock ett glas skönt vin.
 2. Min bön för dig jag sen,
 Utas en kärlek ren, Vill lägga för
 din fot Så får min kärlek bot.
 3. Min flicka skänck då mig,
 Ditt hjerta gladelig, Så kan jag
 med dig nöjd, Så lefwa i all fröjd.
 4. Skänck mig din gunst och
 tro, Så får mitt hjerta ro; Jag
 mera ej begär, An att du trogen är.
 5. För din person allen, Så
 är min kärlek ren; Gör så mot mig
 igen Så blifwer du min wän.
 6. Uti ditt tidesfördrif, War
 intet positif, Ack mena med mig
 wäl, Ack tänk uppå din träl.
 7. Jag önskar dig till slut,
 Hwar timma och minut, Utas min
 hjertans grund, En nöjsam lefnads
 stund.

G5 983

Fyra stycken mycket vackra

Kärleks-Bisor,

Den Första:

Chatrina i sin Fällbänk låg: 2c.

Den Andra:

Ack hör min hjertans tåcka
 Flicka! 2c.

Den Tredje:

Jag ser på dina ögon, Du 2c.

Den Fjerde:

Ack tåcka flicka min, Ack 2c.

Sjunges efter egna behagliga melodier.

Linnöping, 1834; Tryckt i Petres & Wörsteds.

Den första: 1. Cathrina i sin Gållbank såg:
Hå, hå! du söta Anders!
På gistas lette hennes håg:
Hon ideliga Kronor såg
Och sömnen for till fanders.

2. Och mörk war natten; blåsten röt;
Mot väggen luckan smälde,
Och Ratten skrek och Hunden tjöt,
Och rågnet stridit ur rännan flöt,
Och Strykorna de gnälde.

3. Men strart som Jäppe tutat tolf,
På dören hördes knacka,
Och strax flög upp båd' lås och kolf,
Ett svöte stod där midt på golf,
I lång Wingåters Jacta.

Den Fjerde: 4. Men när jag blir döder och
lagder på bår, Hwar då redlig stic-
ka låt kärleken stå, Gack först till
min säng, gack sedan till min graf:
Där hvilar lilla wännen den du
älskat har.

Den Fjerde:

Den Fjerde: 4. Men när jag blir döder och
lagder på bår, Hwar då redlig stic-
ka låt kärleken stå, Gack först till
min säng, gack sedan till min graf:
Där hvilar lilla wännen den du
älskat har.

2. Dina swartbruna ögon din
sockersöta mun! Hafwer lagt på mitt
hjerta en börda så tung, Halsban-
det på halsen det skiner som röda
gull, Dersöre vill jag wara lilla
wännen så hull.

3. En wän utan kärlek den lif-
nar jag wid Ett träd som wäl blom-
mar men ingen frukt ger. Den är
icke wärd att kallas för min wän,
Som tager en annan och lemnar
mig allen.

4. Men när jag blir döder och
lagder på bår, Hwar då redlig stic-
ka låt kärleken stå, Gack först till
min säng, gack sedan till min graf:
Där hvilar lilla wännen den du
älskat har.

Den Fjerde:

Ät tåcka stikka min, Ät tänk på
goßen din, Du lilla tåcka själ, Ät
mena med mig wäl.